

Feria tertia post Bethecosten

Quid enim sic aliis esse te putas nisi in veritate sis
milē diabolo. O g̃ p̃ctōr̃ p̃uerrere vt p̃ g̃ram sis
deo z angelis grat̃ z silis. O si videre posses tu
am aiam in g̃ra existēte q̃ntā pulchritudinē ha-
beat ex g̃ra p̃fecto mirareris q̃ tā pulchrā aiaz
habes qual̃ est de pulchritudis ineffabil. Sic
q̃ oia p̃ tali luce pulcherrima z deiformi p̃sc̃n-
da p̃tēneres. Exēplū de sc̃o Paulo ap̃lo qui
luce celesti p̃strat̃ z ad eā tandē in terciū celum
raptus oia p̃cepit vsq̃ ad mortē p̃ x̃po se offerē-
do. Itē sc̃us Stephanus p̃thomartyr vidit cla-
ritatē christi in dextra patr̃ st̃atis z mori p̃ chri-
sto dulcereputauit. Itē sc̃us Benedict̃ raptus
in q̃ddā diuinū lumē oia p̃cepit p̃ x̃po. Et sc̃us
Frācis̃ vt canit̃ de eo Absozptus luce celit̃ oia
p̃cepit. Uidi etiā thurcos q̃sdā q̃z p̃nceps tenēs
cast̃r̃ in cōfinibz Hungarie dū nocte q̃dā vīgī-
lās vidiss̃z torā x̃sus christianoꝝ regionē esse in
luce q̃dam sc̃z g̃re claritatē significatē: z x̃sus re-
gnū thurcoꝝ vbiq̃z tenebras fore. Cū h̃ idē alijs
suis reculiss̃z z q̃dā coꝝ vt dicit̃ p̃similit̃ vidiss̃et
mor cast̃rū illd̃ xp̃ianis dederūt z ad baptismū
venerūt p̃tēneres oia: ac deuotissime x̃po fuien-
tes adeo q̃ ille p̃nceps fact̃ xp̃ianus q̃tiens no-
men Jesu in p̃dicatōe ṽl i missa audiebat tonit̃
genibz p̃cidebat in terrā adorando iesum chri-
stū. Et sic patet de formositate gratie. **E**

Circa terciū d̃ lumiositate g̃re saluifica ex scri-
ptura sacra claz est q̃ deus p̃ g̃raz illumiat ani-
mā hūanā. iuxta illd̃ Job. i. Erat lux vera. i. x̃ps
deus: que illumiat. i. lumie g̃re oēm hominem
veniet̃ i hūc mūdū. Prop̃ea Aug. li. de natura
z gratia dicit q̃ g̃ra gratū faciens realit̃ in ip̃a
aia nō est aliud nisi lux aie mentē illuminans ad
bene fm̃ legē dei z g̃uite operādū. Nec ille. Et q̃
niā ista lux est in aia tanq̃z forma sc̃z habitualis
s̃ deo infusa mētē illuminans et gratificās vt iā
dictū est sup̃. Ideo dicit̃ fo: ma ṽl etiā habitus
mētis. Sed in q̃bo vel q̃lit̃ gratia illumiat mē-
tē hūanā aduertendūz ē q̃ p̃cipua necessaria ad
salutē hoim sunt q̃nq̃z: sic accipit̃ ex ṽbis apl̃i. j.
Chozin. xiiij. di. In eccl̃ia volo q̃nq̃z ṽba sensu
meo loq̃ vt alios instrua zc̃. Et de istis illumiat
g̃ra. q̃ ad hec q̃nq̃z tenet̃ ois xp̃iañ sub necessi-
tate salutis.

Primū est qd̃ credere debeam̃. q̃. xij. articu-
Scdm̃ est quid̃ obseruare in vi. (os fidei
ta debeamus: quia p̃cepta decalogi

Terciū est qd̃ cauere debeam̃ q̃z pctā morta
Quartū est qd̃ timere z p̃ euasione (lia om̃ia
penitere debeamus: q̃z penas inferni

Ultimū est qd̃ a deo querere z sperare debca-
mus: quia celeste regnū

O ergo christiane addisce hec q̃nq̃z p̃dicta: alio-
qñ (vt Augustini vtar ṽbis) nescio q̃frōte te au-
deas xp̃ianum dicere cū hec nolis addiscere. De
bis ergo loqui signum est gratie spiritussancti
que illumiat mentes hominū ad talia loquē

da z audienda. **S** Exēplū legit̃ in vitaspa-
trū z describit̃ i speculo exēploꝝ q̃ q̃dam vir
sc̃us senior cui x̃ps talē gratia dederat q̃ reuelā-
te sp̃sancto videbat sp̃ualia: z referebat se vidit̃
se q̃ dū aliq̃ inter se colloquētes p̃ferebāt de tali
bus scripturis que ad salutē p̃tinet̃ aiaz de q̃bo
iā memim̃. stabāt circa eos sc̃i angeli letantes
z delectabant̃ hilari vultu de eloq̃o dñi. sed cur
alia vana loq̃ incipiebāt statim indignātes ang-
geli recedebāt lōq̃ ab eis: z accedebāt demōes
tāq̃z porci sordidissimi z volutabāt se inter eos.

Ad idē aliud exēplū legit̃ in eodē li. i. speculo ex-
emploꝝ q̃ sc̃us pater Frācis̃ dū cū socijs z fi-
lijs b̃ndictis sederet z p̃cepisset vni coꝝ vt loq̃re-
tur de diuis q̃cqd̃ sibi sp̃s̃ctus suggereret. **M**
le stupēda loq̃bat de h̃mōi diuisi mysterijs. **S**is
dei z p̃cepta z ceteris sup̃radict̃. Impato illi si-
lencio alteri similit̃ p̃cepit vt z ille loq̃ret̃ sp̃s̃
sc̃to qd̃ ei suggerebat. Postea terciū p̃s̃cti p̃cepit.
z tandē q̃rto ac postea q̃nto. **E**cū sic loq̃rent̃ es-
ce visus ē in medio coꝝ dñs Jesus in specie ius-
uenis pulcherrimi cū tāra dulcedine g̃re oibo b̃n-
dicēs q̃ tā sc̃tus pater q̃z ceteri oēs fuerūt rapti z
iacebāt i terra sicut mortui nil penit̃ de mundo
sentietes. Cūq̃ ad sc̃pos redissent sc̃us p̃i mo-
nuer̃ fr̃es vt gr̃as agerēt deo z lumē g̃re docendo
in sp̃sancto alijs infunderēt vt om̃es saluaren-
tur. Ecce g̃ p̃t̃ q̃ dñs iesus amat tales. s̃ q̃ de di-
uinis mysterijs loquūt̃ credentes z mādara ob-
fuātes pctāq̃z cauētes. z tales visitātes x̃ps illu-
miat sua gratia: ac etiā angeli gaudēt de talibz.
Rogemus ergo dñm iesum vt det zc̃.

Feria tertia siue alijs diebz sequētibz post p̃e-
thecosten Sermo i ordie. iij. de gratie sp̃s̃san-
cti acquisitione augmētatione z p̃seruatione

Go veni vt vitā

E habeāt z abūdāñ habeāt. Job. x. z i euā-
gelio hodierno. Verba sūt redēptō: ñt̃
dñi iesu q̃bo ond̃it̃ suā imēsam caritatē erga nos
z g̃re bonitatē di. Ego inq̃t̃ veni. s̃ i mūdū vt vi-
tā habeāt. s̃ p̃ g̃raz i p̃nti z abūdāñ habeāt. s̃ per
gl̃iaz i futuro. q̃z gl̃ia nō ē aliud q̃z g̃ra p̃sumata.
hec **L**yra. nā nemo pueniet̃ ad gl̃iaz nisi finalit̃
sit in g̃ra dei. Prop̃ qd̃ apl̃s hortat̃. ij. **T**im. ij.
di. **T**u fili p̃fortare in g̃ra q̃ ē in x̃po iesu. hec ibi.
z p̃t̃ poni p̃ alio thēmate. Notāter dic̃ apl̃s. **L**o
fortare inq̃t̃ i g̃ra: vt. s̃ i gratia firmit̃ p̃seueres z
sic possis saluari. Nō sic beu ml̃ri xp̃iani p̃ pctā
excidūt̃ a g̃ra i q̃ ponit̃ d̃berēt̃ dicim̃ crelere z vi-
q̃z ad mortē p̃seuerare vt sic ad gl̃iam pueniret̃
de q̃ x̃ps dicit̃ vbi sup̃. Ego veni zc̃. Itaq̃z de g̃
tis sp̃s̃sancti p̃ter ea q̃ i p̃cedētibz sunt p̃cepta tria
mysteria in h̃ fm̃one declarabimus

Primū dicit̃ meritoze acquisitionis
Scdm̃ dicit̃ gratie augmētationis
Terciū dicit̃ saluifice p̃seruationis

S Circa p̄mū de gr̄e acq̄sitiōe meritoria q̄s
stio occurrit p̄trac̄ada triplex p̄ edificatiōe.

Prima de merito p̄prio.

Secūda de merito alieno.

Tertia de acq̄rendi modo.

Prima q̄stio est ista. vtrū hō nō habens gratiā
gratūfaciēte possit sibi mereri eā. Rō q̄stiois ē.
q̄ in h̄ mūdo videm⁹ q̄ si fuus p̄ dñō faciat q̄c
qd̄ p̄t bñ meret: vt sit suo dñō grat⁹. Mirū er⁹
go esset q̄ cū de⁹ sit p̄ssim⁹ sup̄ oēs dñōs indī-
cibilliter q̄rē nō fieret ip̄i deo grat⁹ hō si faciat p̄
dō q̄cqd̄ p̄t. S; huic obuiat illud q̄d̄ ait Ap̄ls
Ro. x. di. Si gr̄a eēt ex opib⁹. s. meritorijs tā nō
esset gr̄a. H̄a em̄ d̄r eo q̄ mere gratis z sine me-
ritis dat. Un̄ hō nō meret sibi eaz. Ad hec r̄ndet
fm̄ Ric̄. sup̄. ij. di. xxvij. 2 cor. Bonauē. q̄ d̄ me-
rito possum⁹ loq̄ dupliciter. Uno mō simpliciter
fm̄ p̄fectā rōnē meriti. Et h̄ mō ille q̄ nō h̄z gr̄az
nō p̄t sibi mereri eā. Rō hui⁹ est. q̄ nō habens
gratiā nō est dign⁹ merito vite eterne. nec ei⁹ op⁹
est meritorij vite vel gr̄e. p̄ eo q̄ est inimicus dī
ois existēs in pctō mortali. Proinde vt Aug. ait
Pctōr nō est dign⁹ etiā pane q̄ vescit: s; ex mera
misericordiā de⁹ ei largit̄ tp̄alia. q̄ solē suū oziri fa-
cit sup̄ bonos z malos: vt dicit̄ xp̄s Matt̄. v.
S; alio mō loq̄ possum⁹ de merito fm̄ qd̄. s. in
q̄tū aliqd̄ obsequiū remunerat aliqd̄ dono ex li-
beralitate retribuētis q̄uis habēdo respectū ad
op⁹ z ad operatē nō eēt ille dign⁹ remunerari tā
nobili dono. Exēpli gr̄a. Si miles q̄ infidelit̄as
penā vel enliū ac regis irā incurrit dū ip̄e p̄stra-
ret hostes illi⁹ reḡi fideliter pugnādo p̄ge me-
rere gr̄az reḡi ex ei⁹ liberalitate. Sic dixerūt p̄bi
listē d̄ dauid in bello p̄tra saul regē. j. Reg. xxix.
Quō inquisit̄ aliter placare poterit dñm suū ni-
si in capitib⁹ n̄ris. Et h̄ mō hō nō habēs gratiāz
p̄t sibi mereri eā a deo bono. quia licet eius ob-
sequiū nō esset dignū de se remuneratiōe tā no-
bilis doni. s. gr̄e: tamē ex diuina liberalitate z bo-
nitate. p̄missionis diuine hōi facienti qd̄ in se est
gr̄a dat. quia p̄misit xp̄s Luc. x. Om̄s q̄ petit
accipit. z q̄ querit iuenit. z pulsanti aperiet. La-
lis aut̄ donatio magis est a deo q̄ ab opib⁹. q̄a
z ip̄a opa fiūt a deo incitante z auxiliāte. Un̄ be-
ne gr̄a dicit̄ q̄ mere gratis a deo dat̄ p̄mo mo-
tore. Et sic soluit̄ obiectio ex v̄bis Ap̄li z d̄ dñis
mūdanis facta. q̄ aliter acquir̄ gr̄a ap̄ d̄ dñm
tp̄alem: z aliter apud deū. Naz dñs tp̄alis acce-
ptat seruū magis p̄pter opus q̄ ecōuerso. sed de
us acceptat opera magis p̄pter ip̄m operantez
homīnē si est bonus z in gr̄a. Sen. iij. Resperit
dñs ad abel. s. pus. z deinde ad muncra inq̄t ei⁹
vt exponit Grego. Et sic patet. O ergo hō pecca-
tor age penitentiā vt grata sint deo opera tua.

S Secūda questio est ista. vtrū hōi nō ha-
bēti gratiā gratūfaciēte possit eā illi p̄mereri ali-
us aliqd̄ sanct⁹ per meriti sui dignitatez. Ad qd̄
breuiter r̄ndet fm̄ Ric̄. z Bonauē. vbi sup̄. q̄

nō habēti gratiā gratūfaciēte q̄uis loquēdo q̄
ad meritū simpliciter dicit̄. s. fm̄ p̄fectā rōnē me-
riti nō possit mereri aliqd̄ ali⁹ gratiā gratūfaciē-
te: eo q̄ sicut in p̄cedēti q̄stioe dicit̄ est. si gr̄a da-
ret̄ p̄ meritū cuiuscūq̄: tā gr̄a nō esset gr̄a. De rō-
ne em̄ gr̄e est q̄ mere gratis de⁹ a deo z nō ex me-
ritis. Verūtm̄ q̄ ad meritū fm̄ qd̄ p̄t vn⁹ puta
sanct⁹ alteri nō habēti gratiā gratūfaciēte mere-
ri p̄mā gratiā. Qñ em̄ de⁹ aliqd̄ pctōrē cōuertit
p̄pter p̄ces alicui⁹ sancti vel aliquoz iustoz hoc
nō fit sic q̄ illud beneficiū deus det ex debito p̄
illis p̄cib⁹ habēdo respectū ad illū p̄ quo fuerit
h̄mōi p̄ces fuisse. i. ad pctōrē. q̄ nihilomin⁹ ille est
indign⁹ omnino gr̄a cū sit dei inimic⁹. S; habēs
do respectū ad illos iustos a q̄b⁹ p̄ces fundūt: il-
le p̄ces digne sūt exaudiri ex gratuita liberalita-
te diuine misericordiē. Un̄ talis p̄uersio pctōris est
ex benignitate dei p̄uertētis q̄ liberaliter ex beni-
gnitate sua h̄ ordinauit vt q̄busdāz pctōrib⁹ det
gratiā ad p̄ces iustoz siue sanctorū. Propterea
Jac. vl. scribit̄. Orate p̄ inuicē vt saluemini. Et
Aug. lib. de p̄destinatiōe sc̄oz exp̄sse dicit. q̄ viri
iusti in q̄bus est gratia orādo merent̄ sepe alijs
p̄mā gratiā. Et exēplū habem⁹ de paulo ap̄lo
p̄ quo orauit sanctus stephan⁹ p̄thomartyr dū
lapidaret̄. z sic postea p̄ alius conuersionis gra-
tiā affectus est. vt idem Aug. in sermone testat̄
dicens. q̄ si stephanus nō orasset: ecclesia paulū
nō habuisset. Ad idem consimilia legimus de
multis sanctis orātib⁹ p̄ peccatorib⁹ p̄sertim
de beata v̄gine maria que est mater gratie z ma-
ter misericordiē vt canit ecclesia. O ergo q̄ misē-
ricors deus qui sanctorū merit⁹ multos saluat.
Un̄ z Ebyf. d̄ p̄rogatiua marie dicit̄. O felix ma-
ria iō te de⁹ in matrē elegit vt quē nō posset sal-
uare p̄ suā iusticiā p̄ tuā saluaret pietatē z miseri-
cordiā. O q̄ pctōrē inuoca dī matrē et ad sanctos
te conuerte. **S** Tertia questio est sc̄z. quō
hō pctōrē nō habēs gratiā gr̄ūfaciēte possit acq̄-
rere gratiā p̄ dei benignitatē z suā ac sc̄tōrū orō-
nē. Ad hoc norandū q̄ recolligēdo fm̄ sc̄pturas
z doctores q̄tuor regule sūt obseruāde.

Prima dicit̄ fidei catholice.

Secūda dicit̄ vere penitentiē.

Tertia dicit̄ vere obedientiē.

Quarta dicit̄ vere amicitie.

Prima regula q̄ in hoib⁹ adultis sine p̄p̄ria fide
de catholica acq̄ri nō p̄t. Naz Heb. xj. Sine fide
de impossibile est placere deo. Un̄ Nico. de Lp̄
ra in postilla super Matt̄. ix. sup̄ illo v̄bo: Ut
dens aut̄ iesus fidē illoz dixit paltryco Lōfide fi-
li remittunt̄ tibi pctā: dicit̄ sic. Licet inq̄t sanitas
corp̄alis vel aliqd̄ h̄mōi de⁹ qñq̄ alicui⁹ p̄p̄ alie-
nā fidē: remissio tñ pctōz. s. q̄ habet fieri p̄ infusio-
nez gr̄e gratūfaciētis nō dat̄ alicui. s. adulto si-
ne p̄p̄ria fide. Dec ibi. Verūtm̄ puulis baptisat̄
dat̄ p̄ fide aliena. Sc̄da reglā q̄ pctōrē d̄ lege
cōi gr̄az gr̄ūfaciēte acq̄rere n̄ p̄t sine v̄a penitentiā

armis fulgētibz et vasis argēteis: qz scz qm nō fre
quēter abstergit macula paulatim i eis rubigo
p̄trabit. Ita in aia nisi frequēter emundet p̄ p̄tri
tionē. s. faciendā crebro et p̄cipue p̄ die festo et dñi
ca. et p̄ p̄fessionē etiā nō multū differendā: alio
q̄n rubigo pcti p̄trabit: et p̄ p̄sequēns grā amittit.
Un̄ puer. xvij. Aufer rubiginē de argēto et egre
dies vas purissimū. Et Eccl. xix. Qui spnit mo
dica. s. emūdare paulatim decidit rē. Exempli ḡ
tia. q̄ parua forāmis nauis nō obstruit paulati
aq̄ subintrāte fit vt nauis tota submergat. O

Quarto p̄ hūilitatis p̄sternatōem: qz vt Bre.
moral. cxxij. ait. Hūilitas ē custos oim̄ virtutum
et bonoz opoz ac donoz dei. Itē Bern. sup̄ can.
ser. ly. dicit. qz de q̄ hūilibz dat grām nunq̄ hūi
li aufert datā. Sed augmētū supbie est puatio
grē. In vitate (in q̄) didici nihil eque efficax esse
ad grām p̄merendā et retinendā et recuperandā q̄ si
oim̄ tpe corā deo inueniar: nō alit̄ sapē s; timere
Dñs hō q̄ sp̄ est pauid̄. Time ḡ cū arriserit ḡ
tia ne indigne operis in ea. Time cū reuertit̄ ne
scz inuacūū recipias grām. Timēdū multo ma
gis est cū recesserit: qz cū deficit grā deficit et tu.
Nec oia et p̄la ibidē Ber. Un̄ exēpla legim̄ d̄
scis qz. s. sumo studio sp̄ se i hūilitate tenuerunt
ne p̄derēt grām dei. Nimir̄ legim̄ qz sc̄tus Jobes
elemosynari p̄riarcha sepulchz sibi iusserat pa
ri s; imp̄fectū dimisit. et mādauit suis qz in oi so
lūitate aliq̄s illoz sibi diceret. Dñe inquit recor
demi qz nō p̄fecistis sepulchz vestz iubeat. ḡ p̄pa
ri. Hoc ideo volebat sibi dici vt ex mēoria mor
tis sue i hūilitate p̄sisteret. In eiusdē sc̄ti Joban̄
nis legēda narrat qz die illa q̄ impator coronas
ri debebat edificatores monumētōz sumebant
q̄ruoz vel q̄nqz minutias marmoꝝ diuersi colo
ris. Et ingrediētes ad impatorē dicebāt. De qua
li marmoze vl metallo iuber̄ vobis fieri sepul
chrū. Et sic illa die fabricari sibi. s. incipiebāt se
pulchz q̄renus in tāra maiestate hūilis foret.

Itē de sc̄to Frācisco legim̄ qz ex sūma hūilita
te se maximū reputabat et fatebat̄ esse pctōrem.
Et cū sibi diceret qz esset in grā dei R̄debat: eo
in q̄t pl̄ timeo qm̄ null̄ est pctō: in mūdo q̄ si ḡ
tia talē accepisset q̄lē mibi de^o et bōitate sua da
re dignat̄ est pctō: q̄n meli^o q̄ ego deo defuiz
et grās ageret. Sicqz br̄s Frācisus p̄ hmōi hu
militatē p̄uauit et augmētauit dei grās. Roges
mus ḡ dñm iesum christū vt det nobis in p̄senti
grām p̄ quā acq̄rere valeam^o gl̄iam in futuro.

Seria tertia siue subsequētibz diebz post Pen
thecosten Sermo in ordine q̄ntus. scz de grē spi
ritus sc̄ti signis et noticia habēdi eā i aia hūana.

Nolite cōtristare

spiritū sanctū dei in quo signati estis i die
redēptōis. Verba sūt apli ad Eph. iij.
In q̄bz v̄bis hortat̄ apls fideles et etiā consolāt

de spū sancti gratia. Nam primo hortādo dicit
Nolite cōtristare spiritū sanctū dei. Lira exponē
do dicit qz homo cōtristare dicit̄ spiritū sanctū
dū peccatis suis ad iracūdiam puocat et de suo
hospitio dilecto id ē de aia expellit. Nam licz de^o
fm̄ rem in se nō possit cōtristari: qz impossibile
est aliquā passionē cadere in deū: tamē dicit̄ per
peccata hominū cōtristari fm̄ similitudinē p̄ figu
ram Antropospatos. qz ad modū hoīs contri
stati et iniuriā passi punit hominē p̄ peccatis q̄
bus deū offendit. sicut Genes. vj. dicit̄ deus cas
cus dolore cordis intrinsec^o Delebo in q̄t homi
nē quē creauit. penitet etiā me fecisse eos. O ḡ pec
cator time. Deniqz secūdo apls cōsolat̄ fideles
de signo gratie dicēs. In quo signati estis i die
redēptōis. hoc est in die baptisimi q̄ fructū redē
mptōis christi p̄cepistis: vt exponit Lira. Nē
mirū magna p̄solatio est nobis qz signū habes
mus eterne hereditatis per hoc qz accepim^o spi
ritū sanctū in baptisimo sicut et milites gaudent
de hoc qz adoznati et decorati sunt aureis ceno
dñs alicuius regis magni. Et ipse rex promisit
eis dare comitatus et castra in hereditatē. Unde
p̄ ista die legim̄ euangeliū quo promittit̄ suis vi
tam eternā christ^o dicens Joh. x. Ego sū ostiū
scz vite eterne: p̄ me si quis introierit saluabitur
Hoc potest poni p̄ themate alio ex euangeliō se
placet. Itaqz de gratia spū sancti qua tanq̄ sig
christi signati intramus ad vitā eternā p̄ christū
tanq̄ per ostiū tria mysteria declarem^o in hoc
sermone.

- Primū dicit̄ certitudinali cognitionis
- Secundū dicit̄ rationalis ordinatōis
- Tercū dicit̄ fiducialis p̄curatōis

Primo dicit̄ certitudinali cognitione
querit̄ Utz hō possit certificari aliq̄ modo qz in
p̄senti gratia spū sancti habitet in ip̄o. Qui^o q̄stio
nis ratio p̄det et stat ex scripturis duplicibz. Nā
vna sc̄ptura dicit qz nō. s. Eccles. ix. Sūt iusti at
qz sapiētes et opera eoz in manu dei. et tamē nes
cit hō vtrū amore an odio dign^o sit sed oia i fu
turū seruant̄ incerta. eo qz vniuersa eque eueni
ant iusto et impio bono et malo. Nec ibi. Lira.
qz sicut iniusti aliqui p̄sp̄rātur in p̄senti i diuis
tīs honoribz et p̄similibz: ita et aliq̄ iusti et boni.
Et sicut aliq̄ iniusti et mali tribulant̄ ita aliq̄ bo
ni. Un̄ omnes in futuro manifeste videbunt̄ q̄s
deus dilexerit et q̄s nō. nec p̄nt̄ nūc distingui ho
mines. s. deo accepti a nō acceptis p̄ aliq̄ qd cō
tingit hominibz. Et cū homo hoc nō possit scire
certitudinaliter de se multo pl^o nō potest scire d̄
alio nisi de^o reuelaret. hec Lira. S; in p̄trariū
est qd alia sc̄ptura sonat dicit̄ Joh. vij. Unctio. s.
grē spū sancti docebit vos de oibz. Et itē Joh. xj.
Qui credit in me (ait xps) etiā si mortu^o fuerit
viuet. s. vita grē. Itē. j. Joh. iij. Si diligam^o iui
cē de^o in nob̄ manet. s; grām. Lum ergo aliq̄s
adult^o bene dispositus sciat se credere in xpm̄ et

Feria tertia post Bethecosten

diligere deū ac primuz. z sic suscipit sacramētuz
baptismū vel penitētie sine obice peccati mortalis
in voluntate inherētis: videt q̄ scire possit se esse in
gratia. Nā cū grā sit sūme necessaria ad salutē
videt q̄ de ea doceat nos certitudinaliter spūsi
tūssantē. Ad hec rñdet fm Bonauē. z Richar.
Aler. de ales. Burco. Tho. aliosq; doctores sup
j. di. xvij. vbi agit de charitate q̄ ē eadē cū grā res
aliter vel p̄iuncta inseparabiliter recolligēdo z ponē
do z ponēdo hic veritates q̄truoꝝ.

Prīa vitas accipit loq̄ndo fm legē cōmunē.

Secūda accipit loq̄ndo fm legē specialē.

Tertīa fm gratie statū finalem.

Quarta fm pieturas p̄ signoz fidē.

Prīma vitas est q̄ loquēdo de cōmuni lege ne
mo p̄t in p̄senti certitudinaliter cognoscēdo sci
re de se vel de alio q̄cūq; gratiā gratūfacientē ha
bere. Et hoc patet ex sup̄dicta autoritate. Eccl̄s.
ix. que intelligēda est de cōi lege loquēdo. **Sec̄**
aūc est de lege specialī. Rō aūc hui⁹ vitas ē fm
Tho. j. ij. q. cxij. z alios. q; p̄ncipiū fontale z cri
am obiectū gratie gratūfacientis est ipse de⁹ q̄ sol⁹
habet in aīa gratiā causare. Sed q; deus a nob
in p̄senti non p̄t cōiter visu vel alio sensu capi.
nec eius p̄sētia vel absentia p̄ certitudinē scien
tie potest cognosci nisi t̄mō fide z eius certitudi
dine. Et ideo nō p̄t hō p̄ certitudinē scire vel iu
dicare vtz habeat gratiā gratūfacientē an nō. et
hoc de cōmuni lege. **Un̄** Job. xix. dicit. Si vene
rit ad me. de⁹. nō videbo eū. si aūc abierit nō in
telligā zc. Venit aūc de⁹ p̄ gratiā i hominē z abi
re dicit eū gratiā aufert p̄pter peccatū hoīs. **Q̄**
p̄tō: caue peccatuz ne p̄das gratiā. **Q̄** **Sec̄**
cūda vitas est q̄ loquēdo de speciali lege potest
q̄s certitudinaliter cognoscere se vel aliū gratū
facientē dei gratiā habere. Nāz deus aliq̄ reue
lat suis ex speciali p̄uilegio. vt sc; gaudiū securi
tatis etiā in hac vita habere incipiāt. z p̄dētius
magnifica opa. p̄sequant̄ z mala vite p̄sentis su
stineāt. Sic patet de apl̄is q̄b; p̄ spiritūscm̄ ac
ceptū signo sensibili fuit reuelatū habere spiritū
sanctū tā q̄ ad seip̄os q̄ etiā alijs manifestando
in miraculis z hmōi. Itē patet de beato paulo
cui dñs dicit. Sufficit tibi grā mea: vt habet. ij.
Cor. xij. Itē in veteri testamēto de moysē. d. abra
am. de noe zc. de q̄b; legit de⁹ dixisse. Inuenisti
gratiā corā me. Itē sup̄ oēs legit de beata v̄gine
angel⁹ dixisse sibi. Ne timeas maria inuenisti ḡ
tiā apud dñm Lu. j. ca. S; z in historijs legit d
plurib; sanctis: vt p̄z de brō frāsc̄o. Itē d brō
Martino z multis alijs. **Tertīa** vitas est q̄
hō etiā si aliq̄ mō possit in p̄nti scire se h̄re gratiā
spūssantē certitudine fidei: t̄m̄ vt cōiter nō p̄t sci
re certitudinaliter p̄ tpe oī z absolute p̄ finali nī
si dono speciali. Exēplī grā q̄n aliq̄s puer bap̄ti
sāt in vera fide pentū vel baptisantiū: certitudie
fidei scim⁹ q̄ habet grām. z si statim moriat sal
uabit: sed an illā grāz sp̄ vita adulta z oī tpe etiā

finali suguinēdo in p̄senti p̄seuerāter habiturus
sit an nō ignotū ē. Itē si q̄s adult⁹ bñ dispositus
baptismū suscipiat aut penitentiā agar de pctis
z cōfiteat sine oī obice pcti mortalis in voluntate
z in dilectōe: scim⁹ fide credēdo q̄ tūc est in grā.
sed vtz in eadē grā p̄maneat an salte p̄dat p̄o fi
nali tpe ignotū est. **R** **Un̄** si iuxta obiectōz
sup̄ q̄reret q̄s. cur ip̄e spūssantē cū grā in nos ve
niēs nō docet nos certitudinaliter scire q̄ habe
mus grām: cū t̄m̄ fidē xpi noscam⁹ certitudinali
ter credere z se habere fidē z habere dilectōnē dī
z p̄mī suādo mādata legis diuīe. **Un̄** q̄ppe
ē q̄ ex q̄ grā sit sūme necessaria hoī ad salutē sup
oīa ipsa vnctio spūssantē nō docet nos certificādo
de h̄ q̄ habem⁹ grām. Ad hec rñdet fm Bona
vbi sup̄. z alios solueñ. obiectōes. q̄ ip̄e spūssan
tē vt dic̄ sc̄ptura Job. vij. docet nos de oīb; q̄dē
necessarijs ad salutē: s; t̄m̄ eo mō q̄ sūt necessaria
ad salutē. **Nō** sic ē q̄ hō necessario tenet fidē ex
p̄sse z certitudinalit̄ habere z scire ac p̄fiteri. **Te**
net etiā deū z primuz diligere sic q̄ mādata dei
obfuet p̄ singula. z sic tenet illa certitudinalit̄ sci
re q̄ sint ac quō illa implet hñ p̄t scire et suis af
fect. oīb; z actib;. **Verūt̄m** grāz gratūfacientē ha
bere q̄dē necessariū ē ad salutē. S; scire vtrū ha
beam⁹ cā an nō: nō est necessariū ad salutē: s; t̄m̄
mō habere. q; sic expedit nob ad salutē: vt patet
bit infra. **Itē** q; spūssantē h̄ facit nob q̄. s. dat gra
tiā s; nō certificat de ea habita vel p̄seruāda nisi
aliq̄s ex speciali lege **S** **Quarta** vitas q̄ ha
bere grām spūssantē p̄ pieturas certas signi cōsu
dēt p̄t hō cognoscere in p̄nti. Et hoc vitas des
clarat p̄ Burco. in cōpend. ac Aler. de ales. z alijs
os di. q̄ hoies circa spūssantē vario mō se habēt
Nā p̄mo aliq̄ sūt q̄ sciūt certitudinalit̄ se h̄re gra
tiā spūssantē: vt sc̄i speciales q̄b; reuelatū ē sic iaz
p̄dictū ē. **Sec̄do** aliq̄ sūt q̄ p̄trariū sciūt se nō ha
bere grāz vt in pctis p̄manētes z infideles z nōdū
baptisati puuli. **Tertio** aliq̄ sūt q̄ expiunt se habe
re grām: vt q̄ in deo delectant̄ z degustāt dulce
dinē diuinā. z sōmes pcti in eis extinc⁹ est ac sp̄
bōa faciūt. **Quarto** aliq̄ sūt q̄ h̄ nō expiant grāz
sensibilē: t̄m̄ credūt oīno se habere grāz: vt sūt ba
ptisati adulti: vel etiā puuli de q̄b; credim⁹ q̄ in
baptismo suscipiāt grām sic sup̄ dictū est: sic etiā
multi vere penitētes. **Quinto** aliq̄ sūt q̄ dubitāt se
h̄re grām spūssantē. q; habēt signa z rōnes p̄ vtra
q; pte: vt pctōes q̄ p̄mo incipiūt facere qd̄ in se ē
z habēt attritiōnē. **Sexto** aliq̄ sūt q̄ firmiter p̄ si
gna opinant̄ pieturādo se h̄re spūssantē: licet pa
tiant̄ tēptatiōes z imaginatiōes turpes. **Decimo**
tē signa pieturatiōis parebūt infra ar. iij. **O** q̄s be
atus hō q̄ studet se h̄re grāz. **O** q̄s infelix pctō: q̄
nō vult cōuerri vt habeat gratiā.

T Circa sc̄dm de ordinatiōe rōnali hmōi q̄
stio occurrit are p̄ssim⁹ de⁹ voluit sic ordinare
vt nemo de cōi lege possit scire se gratiā gratū
facientē habere: cū hoc scire cēt hoī valde iocundū.

Ad qd rñdet fm Bonauē. sup. j. di. xvij. vbi sup
 z alios. q hoc voluit de^o p salutis nostre expedi
 entia pluribus rōnibus.

Primo rōne elatiōis vitade z hūiltatiōis.

Secdo rōne cautioris vite z custodiōis.

Tertio rōne cumlatōis meritorie z dispositōis

Quarto rōne exoratiōis diuine z recognitiōis.

Primo rōne elatiōis vitade z hūiltatiōis. quia si
 hō sciret se esse in grā z deo acceptuz eleuaret in
 supbia. z sic demereret graui^o i pctā ruere z gra
 tiā pderē. Nā deus supbia resistit. hūilibz autem
 dat gratiā Jac. iij. Propterea (inqt Bonauē.)

Deus claudit fuorū suoz oculos vt nō cogno
 scat ea que pntēt ad illoz dignitatē ne extollant^{ur}

Uñ vir sanct^{us} dicit se nihil esse. qz deus claudit
 oculos ei^o ad bona z aperit ad videndū mala z

defect^{us}. sicuti ecōtra supbia facit videre progati
 uas z claudit oculos ad videndū defect^{us}. fm illd

Apoc. iij. Dicit qz diues sū z nescis q paup z ce
 cus sis zc. Secdo rōne cautioris vite z custodi
 tiōis. Nā si quis sciret se deo gratū finaliter non

tā sollicitē curaret se custodi^{re}. ppter fiducia q p
 sumeret se fore saluādū. sed cū nescit timet z solli
 cit^{us} est de sua custodia. sicut q nescit qñ ab hosti
 bus vl vbi inuadit. Hinc. j. Cor. iij. Qui stat vi
 deat ne cadat. Demqz voluit de^o

Tertio rōne
 cumlatōis meritorie z dispositōis. qz cū nescit
 hō se habere gratiā vel in ea pseueratur^{us} qntum

pōt semp se magis ad eā querendā pparat z dif
 ponit vt habeat talē z tantū thesaur^{us}. z sic cumu
 lat merita z gratiā quā sūsciret se habere nō tā q
 reret. Sicut q scit z reputat se diuine sufficienter

nō tā curat pl^{us} querere. Et q scit se satius comedis
 se nō curat de alijs pluribz cibis. U

Unde
 Jobes Berfon. li. j. de imitatione xpi. cap. xx. dicit.

Semp sanctor^{um} securitas plena ē timore di. nec
 eo min^{us} solliciti in bono ope z hūiles in se fuerūt

qz magnis virtutibz z gratia emicuerūt. Nūqz q
 pmitas tibi securitatē in hac vita qzuis bonus
 sis. Et infra ca. xxy. dicit. Spes bonā retinere de
 bes feruide sp bene agēdo. sed securitatē cape nō

oportet ne torpeas aut elatus fias. Cū em̄ qdaz
 anni^o inter metū z spem fluctuaret. z se in orōne

pstrasset aio dicēs. O si scirē q pseueratur^{us} essez
 statim audiuit incus diuinū rñsū. Quid facere

velles si b scires. fac nūc qd nūc faceres z bñ se
 cur^{us} eris. z sic psolat^{us} est. Nec ibi. Et p hoc intē
 dit q qzuis hō nesciat se pseueraturū: tñ si faciat

qd pōt p grā querēda z fuāda nō min^{us} imo pl^{us}
 meret^{us} q si sciret z ppterea faceret. sicut q regi pro
 prijs stipēdijs defuit. Quarto rōne exoratiōis

diuine z recognitiōis: vt sez exq hō scire certitudia
 liter nō pōt an sit in gratia dei recognoscat q si
 ne deo nō pōt saluari. z sic sp deū exoret di. Et ne

nos inducas in tēptationē: sed libera nos a ma
 lo. s. dānationis. Propterea de^o sic ordinauit vt

iuxta oia signa p q hō possit in seipō psumere q
 saluabit^{ur} ondūt nō esse psumēdū homi: s; in solo

deo pfidēdū exorādo. Primo nanqz si psumeret
 qd de signo visibili spūscū hoc nō sufficit salua
 re. Nam Nico. aduena antiochenus q postea qz
 cū discipulis spūscū accepit apostatauit a fide
 z dānat^{us} est Apoc. ij. Secdo si qd psumeret d cō
 sciētia ppta: tradidit Aplos. j. Cor. iij. di. Neqz
 meipm iudico. nil mihi psciū sū s; in hō iusti
 ficat^{us} s;.

Tertio si qd psumat de loco vel religio
 nis sanctitate. adā legit i paradiso cecidisse. lucifer
 in celo. iudas in aplozū ceru. Quarto si qd psumat
 in diuinoz secretoz cognitiōe aut miraclo
 rū opatiōe: tradidit xps in euāgelio Math. vij

Multi dicit mihi. dñe nōne in noie tuo ppheta
 uim^{us}: demonia eicim^{us}: z virtutes mltas fecim^{us}
 z tūc pfitēbor illis qz nō noui vos zc. Quinto si
 qd de pdicatiōe vel fide vel clemosynis aut alijs
 opibz etiā de mortis expositiōe psumeret. contra
 dicit Aplos de oibz j. Cor. xij. q sine charitate
 nil psum. O qd hō de te nūqz psumas s; time z i so
 lo deo pside. S; o tu pctōr quō pfidis de deo si

X Circa tertiu de fiduciali (nō vis deū.
 pietura inqrdū restat qlibz signis pōt qd fidu
 cialiter pieturare q habeat grām gratūfaciēte.

Nā benign^{us} de^o p nre spei psolatiōe dedit signa
 fiducialia de grā cognoscēda pcpue nouē: vt qz
 uis certitudinē scie nō habeam^{us}: tñ spem securā
 habētes de salute pfidam^{us}. Et fm Bern. ac Lu
 dol. li. vite xpi. aliosqz assignant ista sig.

Pr
 mū signū actio penitētie xē z lachrymatio. qñ. s.
 qd xē doler de pctis cū pposito cauēdi de cetero
 z pfitēdi ac satisfaciēdi. Uñ Ro. viij. Spūs poi
 stulat p nob gemitū inenarrabilibz. qd itelligē
 dū ē fm Aug. effectiue. qz nos facit postulare cū
 gemitū misericordiā dei. sic dies d; tristis qñ tri
 stan^{us} hoies. Proide spūscū appuit in specie
 nubis ad designādū q sic nubes fundit pluui
 as sup trā z sic emūdāt plateas lapidibzstratas
 a sordibz: sic spūscū sūdere fac lachrymarū. s.
 pluias ad mūdādū culpas. Ps. flabit spūs
 ei^o z fluēt aq. Secdm d; boni opis pmpria ere
 curio. Uñ Sap. vij. Spūscū est amās bonū
 actū q nūverat bñfacere. Uñ spūscū sup disci
 pulos venit qñ vēr^{us} vehemēs. Act. ij. Fact^{us} ē repē
 te de celo son^{us} tāqz spūs. i. vēr^{us} vehemētis. y
 Quia vt Hugo i Didascal. li. iij. diē. Uēr^{us} sedu
 l^{us} si pfluuerit trā pstat q tali āno trā fertil^{is} erit.
 Et rō. qz poros terre apit: vel trā tūc oēs ventos
 emittit q postea nociū eēt. Sic spūscū cū p
 fluuerit trā cordis nri fertilē bonoz opez facit.

Tertiu signū d; cupiditat^{is} diminutio. Unde
 Aug. li. lxxij. q. diē. Venenū caritas ē cupiditas
 z p pñs grē extictiū. s. bdit. Quāto crescit caritas
 tāto minuit cupiditas z ecōuerso. Nec ille. Uñ
 spūscū appuit in spē ignis. q. s. naturalit^{er} non
 cōpatit^{ur} venenū z ecōuerso: vt patz de tyriaca bo
 na qua filū incinctū z cādele ardētī arcūpositū z
 extinguit lumis ignē. dū sez puenerit ardēdo i il
 lud: alioqn pbat nō eē bōa tyriaca illa. Sic grā

Feria tertia post Pēthecosten

tāq̄ ignis diuin⁹ extinguit p̄ venenū cupiditatē,
sed si ignis gr̄e p̄ualuerit in hoīe extinguit cupi-
ditatē. sicut fortis ignis oīa cōburit. Quartū
signū d̄: diuini p̄cepti studiosa obfuitio. Joh.
xiiij. Si q̄s diligit me ser. m. ser. z ad eū veniem⁹
zē. Propterea spūscētūs venit i discipulos i die
Pēthecosten q̄ celebris fuit in memoriā date le-
gis diuie. Quicū d̄: erpimētalis dulcor i xp̄o
z in deo delectatio. Nā spūscētūs d̄: pacit⁹: h̄ est
solator q̄ sua delectatione diuina solationez
infundit vbi p̄ns fuerit. Uñ Aug. lib. p̄fessionū
dicit. Est gaudiu z dulcedinis. i. in spūscētō qd̄ nō
dat imp̄is: s̄ eis tm̄ q̄ te gratis colūt bone iesu
de⁹ meus dulce lumē: verū bonū. Uñ o hō duz
sentis dulcedinez in passiōe xp̄i vel in deo signūz
habes gr̄e. Sextū d̄: frequēs vbi dei auditio
Joh. viij. Qui ex deo ē verba dei audit. Uñ Act.
i. Leticidit spūscēt⁹ sup oēs q̄ audiebāt vbum.

Septimū d̄: gaudenter aduersoz toleratio.
Uñ legit̄ de discipulis q̄ gaudebāt p̄ spūscētū
in tribulatiōibz Act. v. Ex q̄ p̄z q̄ nō remittit
iniurias nō est gratia in illo. Octauū d̄: hor-
ror mēdacij z solius veritatis dilectio Uñ spūscēt⁹
d̄: spūscēt⁹ vitatis. z id̄ in specie lingue appa-
ruit vt vitiiū lingue corriget z vitatē loquēdā oī-
bus doceat p̄ signo gratie. Z Ultimū signū
generale d̄: oīs pcti detestatio in seipso et etiā in
alijs increpatio. q̄ vt Aug. dic̄. Siā p̄triat pec-
cato nec cōpat̄ sil stare cū eo. q̄ d̄ detestat̄ oē pec-
catū carnale z etiā spūale tā in seipso q̄ etiā i alijs
put p̄t corrigēdo signū h̄z gr̄e. iuxta illud Ps̄.
Dilexisti iusticiā z odisti iniq̄tatē. p̄terea vnxit te
de⁹ oleo leticie. i. gr̄e. Uñ spūscētūs in sp̄e colūbe
appuit. q̄ sicut colūba loca munda z nō lutoſa
diligit. sicut scribit̄ Gen. viij. de colūba a noc̄ ex
arca emissa: sic spūscētū gr̄a detestat̄ omne pctm̄.

Pro exēplo legit̄ in vita sp̄a. q̄ qdā heremita
frat veniēs in vicū quēdā egypti vidēs filiā sacer-
dotis paganoz petiuit sibi dari in vxorē. Nam
carnali z cupiditētia fuit vict⁹. Ille autē sacerdos

paganoz z soluit de h̄ idolū. Cui demō ait vest
iste negaret deū z baptisū z p̄fessōz. z ff̄ ille ne
gavit oīa. Et statū vidēt q̄ q̄n i sp̄e colūbe extitit
d̄ ore illi⁹ spūscētūs volān. i. celū. Tūc sacerdos
ille itez z soluit idolū. Et tūc dicit demon. Nō des
ei filiā tuā. q̄ de⁹ su⁹ adhuc adiuvat illū. Qd̄ cū
retulisset illi fratri: frater cōpūc⁹ ait. Ecce deus
me infelicē adiuvat q̄ negauit eū. Tur̄ gētū relin-
quā. Et statim redijt in beremū z p̄fessus est seni
p̄sbytero serō q̄ illi in iūre ieiunia triū hebdoma-
darū z orauit p̄ eo deū. Et p̄ma hebdomada ex-
pleta in penitētia vidit frat̄ ille colūbā in altroz
dine celi sup caput suū volantē. Tādē p̄manēs
in penitētia vidit altera die hebdomade volāre
colūbā. p̄e circa caput suū. p̄terea expleta peni-
tētia tota vidit tertio colūbā venientē z intrantē
in os eiusdē. Et hec oīa z singula retulit seni qui
deo gr̄as egit q̄ ille frater q̄ spūscētū p̄ pecca-
tū pdiderat recupauit p̄ verā penitētia. Ac de ce-
tero ille frater bñ viri. D̄ q̄ tu pctoz tali exēplo
age penitētia vt habeas gr̄as. Dēs itaq̄ nos ro-
gem⁹ xp̄m vt det nobis gr̄am z gl̄iam Amen.

Alios plures sermones hic nō scripsi diebz p̄
istis. q̄ p̄scripi sufficere vident̄ p̄ audierā ppli
hui⁹ patrie. Si q̄s aurē voluerit habere plures
sermones p̄ his diebz poterit assumere sermōes
de charitate. qm̄ dicente Ap̄lo Ro. v. Charitas
dei diffusa est in cordibz nostris p̄ spiritū sanctū
q̄ datus est nobis zē. Materia v̄o sermonū de
charitate est latissima. de q̄ plurimos sermōes
deo dante p̄scribā p̄e huius operis Estuall. J
luc ergo est recurrēdū.

Finit tertia ps huius opis sc̄z Pascalis ser-
monuz Pomerij ad laudē dei z dñi iesu: cui sit
honor z gloria in secula seculoz Amen.

Sequit̄ pars Estuallis Ser-
monū Pomerij de tempore.